

Iemand met dwang medicatie opleggen

قَالَتْ عَائِشَةُ لَدَدْنَاهُ فِي مَرَضِهِ فَجَعَلَ يُشِيرُ إِلَيْنَا أَنْ لَا تَلْدُونِي فَقُلْنَا كَرَاهِيَةَ الْمَرِيضِ لِلدَّوَاءِ. فَلَمَّا أَفَاقَ
قَالَ أَلَمْ أَنْهَكُمُ أَنْ تَلْدُونِي. قُلْنَا كَرَاهِيَةَ الْمَرِيضِ لِلدَّوَاءِ. فَقَالَ لَا يَبْقَى أَحَدٌ فِي الْبَيْتِ إِلَّا لَدَّ. وَأَنَا أَنْظَرُ
إِلَّا الْعَبَّاسَ، فَإِنَّهُ لَمْ يَشْهَدْكُمْ

‘Ā’ishah¹ {رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا}² heeft gezegd:

“

We stopten een medicijn in één kant van zijn mond «de profeet ﷺ³», maar hij begon naar ons te gebaren om het medicijn **niet** in zijn mond te stoppen. We zeiden «tegen elkaar»: *Hij houdt niet van het medicijn* «zoals een patiënt gewoonlijk doet». Maar toen hij tot bezinning kwam, zei hij: *Heb ik jullie niet **verboden** om de medicatie «met dwang» in de zijkant van mijn mond te doen?* We antwoordden: *We dachten dat het was omdat een patiënt gewoonlijk niet van medicijnen houdt.* Hij zei toen: *Niemand is in het huis behalve dat hij zal worden gedwongen om medicatie in de zijkant van z’n mond te nemen terwijl ik toekijk, behalve «‘Abdullāh» al-‘Abbās, want hij was niet getuige geweest van jullie daad.*

”

Bron: Ṣaḥīḥ al-Bukhārī | Kitāb at-Ṭibb (Hoofdstuk De Geneeskunde) | Bāb Ladūd (Paragraaf Ladūd⁴) | nr. 5712.

Imām ‘Abd al-‘Azīz b. ‘Abdillāh b. Bāz⁵ {رَحِمَهُ اللَّهُ}⁶ zei het volgende erover:

“

De zieke **moet niet** worden gedwongen om medicijnen te nemen, want het is **niet** verplicht «voor de zieke om een medicijn toegediend te krijgen»; dat is het standpunt van de *Jumhūr* (de **meerderheid** van de geleerden).

”

Bron: *al-Ḥulal al-ibrīzīyah min at-Ta‘līqāt al-Bāzīyah ‘Alá Ṣaḥīḥ al-Bukhārī* | **Auteur:** Imām ‘Abd al-‘Azīz b. ‘Abdillāh b. Bāz | **Pagina** 154 | 1ste druk | Volume 4 | Uitgeverij Dār at-Tadmurīyah | **Jaar van uitgave:** 2007 | 1428H⁷

‘Allāmah Abūl Ḥasan ibn Baṭṭāl⁸ {رَحِمَهُ اللَّهُ} zei als uitleg op de Ḥadīth:

“

Omdat dit een *Jināyah* (misdaad/strafbaar feit) tegen hem «de zieke» is en daardoor een *Qīṣās* (vergelding) vereist is.⁹

”

Bron: *Fath al-Bārī fī Sharḥ Ṣaḥīḥ al-Bukhārī* | **Auteur:** Imām Aḥmad b. ‘Alī b. Muḥammad b. Ḥajar al-‘Asqalānī | **Pagina** 167 | **Volume** 10 | **Uitgeverij:** al-Maktabah as-Salafīyah

Imām Moḥammad b. ‘Abdillāh ibn al-‘Arabī¹⁰ {رَحِمَهُ اللَّهُ} zei als commentaar op deze Ḥadīth:

“

Hij liet hen medicatie in de zijkant van hun mond nemen, zodat ze niet op de Dag des Oordeels komen en dat «dan blijkt dat zij» zijn recht hebben geschonden, waardoor ze worden geconfronteerd met een grote *Khaṭb* (catastrofe) en *Dhanb* (zonde).

”

Bron: *at-Tawdīḥ li Sharḥ Jāmi‘ aṣ-Ṣaḥīḥ* | **Auteur:** Imām ‘Umar b. ‘Alī “ibn Mulaqqin”¹¹ | **Pagina** 27 | **Volume** 35.

¹ ‘Ā’ishah bint Abī Bakr. De dochter van de beste onder de *Ṣaḥābah* (metgezellen van de profeet ﷺ). En tevens de geliefde vrouw van de profeet ﷺ. Over haar kan er letterlijk dikke boeken geschreven worden. Zij was van jongs af aan extreem intelligent. Met duizenden *Aḥādīth* op haar conto is haar bijdrage aan de leer van *Ḥadīth* en de *Sunnah* immens.

² {رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا}:

Geschreven in transcriptie als {*Raḍiya ‘llāhu ‘Anhā*} is doorgaans een *Du‘ā* (smeebede) die wordt geschreven of opgezegd na het noemen van de naam van een *Ṣaḥābīyah* (metgezellin/discipellin van de profeet ﷺ). Qua betekenis, kiezen vertalers vaak voor *Moge Allāh met haar tevreden zijn*.

³ Binnen de islamitische etiquette is het gebruikelijk een specifieke smeebede uit te spreken na het noemen van de Profeet Moḥammad. Het wordt vaak op de volgende manier geschreven: {صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ} {*Sallā ‘llāhu ‘Alayhi wa Sallam*} Dit betekent contextueel: “Moge Allāh’s vrede en zegeningen met hem zijn.”

⁴ *Ladūd* verwijst naar de handeling van medicatie in één kant van de mond van een patiënt gieten of inbrengen.

⁵ De nobele geleerde ibn Bāz, die op zijn 3e een weeskind werd en zijn volledige gezichtsvermogen verloor op zijn 20ste door een zeldzame oogziekte. Ondanks de vele obstakels in zijn leven groeide hij uit tot één van de grotere geleerden van zijn generatie, zo niet de grootste. Zes jaar voor zijn overlijden werd hij benoemd tot de *Muftī* van Saoedi-Arabië. Hij overleed in 1999/1420H als gevolg van kanker. Moge Allāh genadig zijn met de Shaykh en hem belonen met een plek in *Jannah*.

⁶ {رَحِمَهُ اللَّهُ}:

Geschreven in transcriptie als {*Raḥimahullāh*}, is doorgaans een *Du‘ā* (smeebede) die wordt geschreven of opgezegd na het noemen van de naam van een overleden moslim. Qua betekenis, kiezen vertalers vaak voor *Moge Allāh met hem genadig zijn*.

⁷ De ‘H’ (in het Arabisch ‘هـ’) is een afkorting voor هِجْرَة (*Hijrah*/Emigratie). Het is een verwijzing naar het jaar dat de profeet ﷺ emigreerde naar Medina. Als moslims hanteren we onze eigen jaarkalender waar mogelijk; in het Arabisch bekend als التَّقْوِيمُ الْهِجْرِيُّ (getranscribeerd als *at-Taqwīm al-Hijrī*).

⁸ ‘Allāmah Abūl Ḥasan ibn Baṭṭāl (NB/449H - NB/1057) was een prominente geleerde van ongeveer 1000 jaar geleden, die bekendstaat als de *Shāriḥ* (commentator) van de meest authentieke *Ḥadīth* collectie, *Ṣaḥīḥ al-Bukhārī*.

⁹ Dan wat te zeggen over een gezond persoon dwingen om een bepaalde medicatie te nemen? En daarbovenop hem de toegang tot een fatsoenlijk leven ontzeggen totdat hij zich overgeeft aan de medicatie alsook hem dehumaniseren, intimideren en demoniseren via allerlei wegen, kanalen en platforms.

¹⁰ Imām Moḥammad b. ‘Abdillāh ibn al-‘Arabī (468/543H – 1076/1148) was een bekende geleerde uit de vroegere *al-Andalus* (Iberië). Hij was bedreven in de islamitische vormen van kennis zoals de Qur’ān- en Ḥadīthwetenschappen. Zo heeft hij zijn eigen *Tafsīr* (uitleg van de Qur’ān) alsook een uitleg op de Ḥadīth verzameling, *Sunnan at-Tirmidhī*.

¹¹ Imām ‘Umar b. ‘Alī “ibn Mulaqqin” (723/804H | 1323/1401) was een indrukwekkende geleerde van ongeveer 700 jaar geleden. Opgegroeid als weeskind in Egypte, bracht hij zijn hele leven door in volledige toewijding aan de islam. De Shaykh stond bekend om zijn enorme schrijfdrift, dat gigantische en volumineuze werken opleverde. Zoals het 30+ volumes tellende werk *at-Tawḍīḥ li Sharḥ Jāmi‘ aṣ-Ṣaḥīḥ*.